

TREI CRIPTOGRAME DESCIFRATE*

În scrierea veche, exista practica redării unor texte în criptograme, scrierea criptată pătrunzând în scrierea chirilică românească din paleografia slavă, iar originea ei pleacă din paleografia greacă. Denumirea de *criptografie* vine din limba greacă de la cuvântul *kriptos*, care înseamnă ‘ascuns’, și de la *graphos*, care înseamnă ‘scriere’, ea având, așadar, sensul de ‘scriere ascunsă’, secretă. Prin urmare, criptogramele sunt texte cărora, pentru a fi citite și înțelese, trebuie să li se cunoască sistemul de decriptare, ascuns dincolo de semnele alfabetice sau analfabetice cu care sunt scrise (Vârtosu 1966; 1968, p. 163–165).

Scrierea criptată româno-chirilică era des întrebuințată, în special de către cei inițiați, ca o manifestare de breaslă, dar și în interes personal, în scopul de a transmite un mesaj pe care numai destinatarul să îl poată înțelege. Ea se practica, de obicei, în cadrul unor texte relativ scurte, sub forma cea mai răspândită a însemnărilor pe cărți și manuscrise, dar se întâlnește și în textul actelor româno-slave și românești, în actele de drept privat, precum și în inscripții, mai ales în inscripții zugrăvite și în grafite (Vârtosu 1968, *loc. cit.*).

Scrierea ascunsă se întâlnește în toate paleografiile, pentru realizarea ei fiind folosite diferite sisteme de criptare. Printre multiplele procedee de criptare se numără criptogramele realizate *prin semne alfabetice substituie*, adică prin slovele alfabetului chirilic, cărora li se atribuie, pentru circumstanță, alte valori decât cele comune, proprii. Un astfel de procedeu, numit *scriere în filtă*, în cazul scribilor din Țara Românească, sau *scriere în hiltă* pentru scribii din Moldova (Vârtosu 1968, *loc. cit.*; Mareș 1994, 2007, p. 173–179), se întâlnește și în câteva criptograme identificate în Fondul de carte românească veche din Biblioteca Academiei Române, filiala din Cluj-Napoca.

Asemenea criptograme au fost identificate în două cărți, una în *Noul Testament* (1703), cota CRV 192, iar cealaltă în *Îndreptarea legii* (1652), cota CRV 207, ambele tipărituri fiind realizate în Țara Românească, prima la București, cea de-a doua la Târgoviște, și care au circulat, după cum se deduce din însemnări, în Țara Românească, dar și în Ardeal. Cele două criptograme se prezintă sub forma a două însemnări olografe, pe marginea textului tipărit, iar conținutul lor se referă la proprietarii cărților respective.

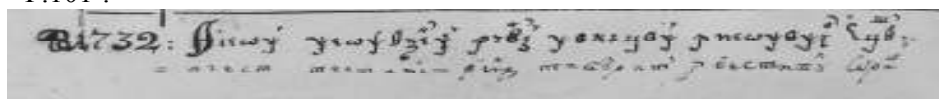
Importanța pe care o prezintă aceste însemnări constă în faptul că, pentru realizarea lor, se folosește scrierea criptată, dar mai ales pentru că aceasta este, totodată, descifrată alături, ca în cazul criptogramei din *Noul Testament*.

* Acest studiu este finanțat din grantul Consiliului Național al Cercetării Științifice, CNCS-UEFISCDI, cod proiect: PN-II-ID-PCE-2011-3-0314./This work was supported by a grant of the Romanian National Authority for Scientific Research, CNCS–UEFISCDI, project number PN-II-ID-PCE-2011-3-0314.

Criptograma din *Îndreptarea legii* nu este descifrată marginal, dar, întrucât procedeul de criptare este identic cu cel utilizat în însemnarea din *Noul Testament*, descifrarea acesteia nu a fost dificilă.

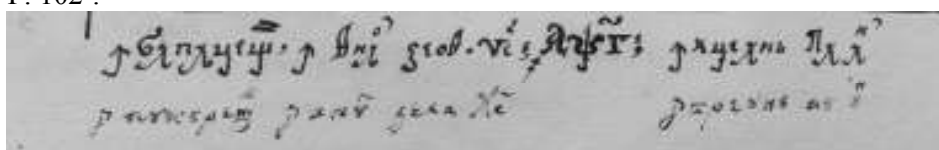
Criptograma din *Noul Testament* se întinde pe f. 101^v–109^v, după cum urmează:

F. 101^v:

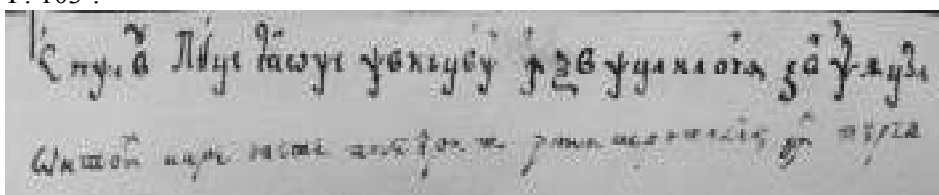
1732: θίεωψ ψεωψθξενψ φχβηςψβκκψψψ † ηεωψβψχο σψθш
 Ичесттестамент финд типърит † веститѢл ѡраш
 Acest Testament, fiind tipărit în vestitul oraș

F. 102^v:

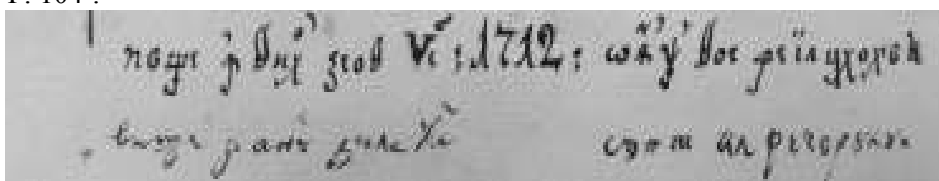
† Бхпхцеці, † θηχο σε οθ Ὑс. 1717 † κцехнь пх хн
 † Бѣкѣреці † анѢде ла хс. † прѣнь кѣѣн
 în București, în anul de la Hristos 1703, împreună cu un

F. 103^v:

σπψλβδ πѢце τωψε ψβκκψψψ † ξβψцаклочл свн Тжцзл
 Ѡкпоиχ карѣтестетипърит † митрополіа дин пѣрго
 Octoii, care iaste tipărit în mitropolia din Târgo-

F. 104^v:

ивце † θηχο σε οθ Ὑс. 1712 † жнпψ ѡе феілцхохв
 вице † анѢ де ла хс. сжнт але фечорѢлѢи
 -viște în anul de la Hristos, sânt ale feciorului

1732.

Ачастъ скрисорееѣ Филипъ ши
декѣне (!) аѣ скрисѣнип 77 деанинн18<09>.

Criptograma din această tipăritură este urmată de precizarea *Această scrisoare e în filtă și de când au scris sânt 77 de ani, 18<09>*. Prin urmare, aici avem confirmat faptul că precizarea este notată ulterior, intervalul de timp dintre cele două texte fiind de 77 de ani.

Prin substituirea literelor după modelul criptogramei din *Noul Testament* textul acesteia este următorul:

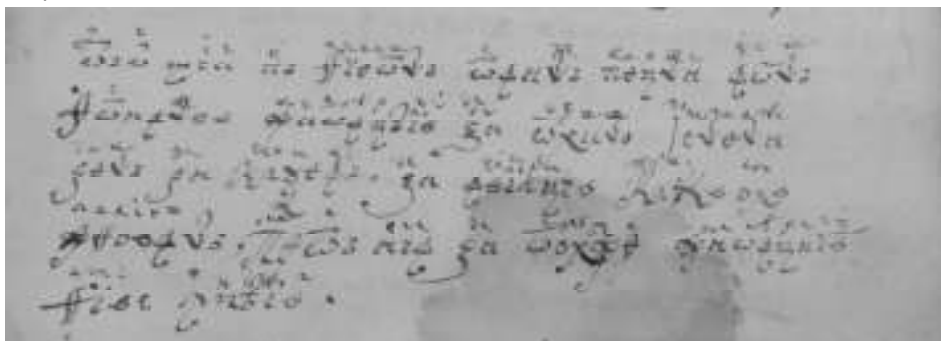
Ачастъ правилъ гасеачинспицилорпротопоп
дин Беа, ан 1732, юли ке.
Această Pravilă este a cinstiților (!) protopop
din Beia¹, an 1732, iuli, 25.

Comparând sistemul de criptare a celor două criptograme, se observă că modul de realizare este identic, iar descifrarea textului din *Îndreptarea legii* a fost posibilă datorită identificării textului descifrat din *Noul Testament*. Fără acesta, textul din *Îndreptarea legii* putea să rămână o enigmă, probabil, greu de descifrat.

La cele două criptograme prezentate mai sus adăugăm încă o criptogramă identificată în manuscrisul românesc, cota ms. rom. 110, cu titlul *Miscelaneu*, păstrat tot la Biblioteca Academiei Române din Cluj-Napoca.

Asemenea criptogramei din *Noul Testament*, prezentată mai sus, criptograma din acest *Miscelaneu* este descifrată, dar numai parțial, ceea ce face ca decriptarea acesteia să fie mult facilitată. Textul se prezintă în felul următor:

F. 22^r

ωъ ωъ цчнпъ θїθωψъωφнψъ пθцψнφωψъ
θ ωнфψεβжнωφцѣїєєнωхкψъ їєψθψн

¹ Se află în județul Brașov.

- Grigoraş 1924 = Em. C. Grigoraş, *Criptografia şi istoria românească*, Bucureşti, Cultura Naţională, 1924.
 Literat 1936 = V. Literat, *Criptograme în cărţi din Ţara Oltului*, în DR, VIII, 1936, p. 185–189.
 LR = „Limba română”, Bucureşti, I, 1952 şi urm.
 Mareş 1994 = Al. Mareş, *Din vechea terminologie criptografică românească: **filtă** (**hiltă**) „denumire a cheii greceşti, scriere ascunsă” (?)*, în LR, XVIII, 1994, nr. 3–4, p. 125–134.
 Mareş 2007 = Al. Mareş, *Scrierea tainică la români*, Bucureşti, Fundaţia Naţională pentru Ştiinţă şi Artă, 2007.
 Mareş 2014 = Al. Mareş, *Mărunţişuri criptografice*, în DR, serie nouă, XIX, 2014, nr. 1, p. 60–67.
 Pava 1960 = R. Pava, *Criptogramele din „Însemnări de taină” ale lui Constantin-Vodă Brâncoveanu*, în „Studii şi materiale de istorie medie”, IV, 1960, p. 507–517.
 Ruzicka 1927 = Leon Ruzicka, *Cifrul lui Şerban Cantacuzino*, în „Revista Arhivelor”, 1927–1929, nr. 4, p. 237.
 Vârtosu 1966 = Emil Vârtosu, *Din criptografia românească*, în „Studii teologice”, XVIII, 1966, nr. 5–6, p. 261–317;
 Vârtosu 1968 = Emil Vârtosu, *Paleografia româno-chirilică*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1968.
 Zane 1957 = Elena G. Zane, *Criptografia în corespondenţa revoluţionarilor români de la 1848. Contribuţii la istoria scrisului la noi*, în „Studii şi cercetări de bibliografie”, II, 1957, p. 289–299.

THREE DECODED CRYPTOGRAMS

(Abstract)

The article brings forward three decoded cryptograms that were found in three old Romanian books, at the Library of the Romanian Academy in Cluj-Napoca. The encoded texts are written in Romanian with a Cyrillic alphabet and are small in size. The importance of these three cryptograms, presented in the form of three notes, lies in the fact that they actually present an encoded text, but especially in the fact that this encoded writing has been decoded. Thus, deciphering encrypted texts marks a contribution to the encryption mode by substituting the value of some letters with others, so that their reading becomes accessible only to those who know this encoding system.

Cuvinte-cheie: *carte românească veche, criptografie, însemnări, Biblioteca Academiei Române, Filiala Cluj.*

Keywords: *Old Romanian Book, cryptography, book notes, The Library of the Romanian Academy in Cluj.*

*Institutul de Lingvistică şi Istorie Literară
 „Sextil Puşcariu”
 Cluj-Napoca, str. Emil Racoviţă, 21
 adelaelai@yahoo.com*